

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	4.Kf.700.502/2024/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Rásó Orsolya kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (24. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Debreceni Törvényszék 8.K.700.125/2023/22. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perkiöltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 1999. évben létesített közalkalmazotti jogviszonyt az alperessel, amelynek keretében a helységi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: rendőrkapitányság) állományában több munkafolyamatot ellátó ügyviteli alkalmazottként foglalkoztatták. 2017. évtől a Igazgatóság Igazgatójára került, ahol titkos ügykezelői, azaz minősített adatkezelői feladatokkal bízták meg. A jogviszonya 2019. február 1. napjától a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 362/E. § (1) bekezdése alapján rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonnyá alakult át; a munkaköre ügykezelő lett. A munkáját 2020. október kivételével 2020. január 1. napjától 2022. december 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) – 35 hónapon keresztül – a korábbi munkaköri leírásával egyező tartalmú munkaköri leírás alapján végezte, az alperes azonban a munkaideje 70-80%-át érintően minősített ügyek kezelésére is utasította. Ez utóbbi feladat ellátásához előírt külön képzést, végzettséget megszerezte, a szükséges ellenőrzésen átesett.

A kereset és a védirat

[2] A felperes keresetében az alperest – a perbeli időszakot érintően – a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő összegű 1.352.750 forint megbízási díj, valamint annak 2021. július 1. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Hivatkozása szerint a titkos ügykezelői feladatok nem tartoznak a kinevezése szerinti ügykezelő munkakörbe, ezért a perbeli időszakban teljesített többletfeladatokért részére ellentételezés jár. Keresetének jogalapjaként a Hszt. 288/B. §-át és a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak által betölthető munkakörökről és az azok betöltéséhez szükséges képesítési követelményekről szóló 15/2019. (III. 11.) ORFK utasítást (a továbbiakban: ORFK utasítás) jelölte meg.

[3] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összegszerűségét is vitatva. Álláspontja szerint a felperes részéről a Hszt. 288/B. §-ában szabályozott tartós átirányítás feltételeként meghatározott más munkakörhöz tartozó feladat ellátása nem állapítható meg; az általa teljesített munkafeladat a minősített adatkezelő által ellátott feladatoktól lényegesen eltér. Hivatkozása szerint a felperes a perbeli időszakban többletfeladatot nem végzett, de ettől eltérő bírói álláspont esetén is kizárólag a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékével azonos összegű megbízási díj illethetné meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest – késedelmi kamattal növelt – 1.352.750 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 287/E. § (1)-(2) bekezdéseire, 287/O. § (1) bekezdésére, 287/P. § (1) bekezdésére, 288. § (1)-(3) bekezdéseire, 288/B. § (1)-(3) bekezdéseire, 362/E. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint az ORFK utasítás 1-5. pontjaira és annak 1. mellékletére alapította. A Hszt. 288/B. § (1) bekezdése alapján azt vizsgálta, hogy a felperes 2019. július 1. napját követően látott-e el a munkaköréhez tartozó feladatok mellett más munkakörbe tartozó feladatokat is – azaz a tartós átirányítás esete fennállt-e –, és ezért őt a Hszt. 288/B. § (3) bekezdése szerint a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű megbízási díj megilleti-e. Az ORFK utasítás 1. mellékletében foglaltak

figyelembevételével megállapította, hogy a minősített ügykezelői és az ügyviteli segédelőadói (bűnügyi) munkakörhöz tartozó feladatok eltérő tartalma és minőségéből következően más munkakörbe tartozónak minősülnek. Az alperes 2019. február 1. napjától a felperest ügykezelő munkakörbe sorolta, ugyanakkor a felek egyező előadása alapján megállapítható volt, hogy az általános ügykezelői feladatai mellett a minősített adatkezelői feladatokat is ellátta. A peres felek nyilatkozatai, valamint tanúvallomások alapján megállapította, hogy a felperes munkaköri feladatainak nagyobb részét a minősített adatkezelői munkakörhöz tartozó feladatok tették ki. A felperes által ellátott többletfeladatok a kinevezése szerinti munkaköri feladatokhoz képest eltérő szakértelmet és nagyobb felelősséggel járó munkát jelentettek. A munkakör meghatározása a jogi normák keretei között a munkáltató jogkörébe tartozik, ez azonban nem lehet parttalan. Az, hogy az alperes adott szervének állománytáblájában olyan munkakör nem szerepel, amely lehetővé tenné a vitatott feladatok ellátását, a Hszt. 288/B. §-ban szabályozott törvényi feltételek fennállásának értelmezése során jelentőséggel nem bír. Az sem érinti a felperes megbízási díjra való jogosultságának megállapítását, hogy az alperes e többletfeladatokkal mást is megbízott. Ha a munkáltató a többletfeladatok ellátásáért nem határoz meg díjazást, az azzal összefüggésben indított perben annak mértékének meghatározása a bíróság feladata. Az összeg meghatározása során a peres felek nyilatkozatai, a csatolt okirati bizonyítékok és tanúvallomások alapján a többletfeladat nehézségét, annak időtartamát és az ahhoz kapcsolódó felelősségi kört vette figyelembe. Mindezek alapján a felperes által ellátott többletfeladatokkal a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő mértékű megbízási díjat találta arányban állónak.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan annak megváltoztatása mellett a megbízási díj mértékének a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékére történő mérséklését kérte. Jogszabálysértésként a Hszt. 288. § (3) bekezdését, 288/B. §-át jelölte meg. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet a Kúria Kf.VII.45.126/2022/5., Kf.VII.39.661/2020/5. és a BH 2010.2.47. számú döntéseitől jogkérdésben eltér. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást felderítette, a megfelelő jogszabályokat alkalmazta, azonban mindezekből téves következtetést vont le, mivel a felperes az eredeti munkaköre helyett – nem amellett – látta el a minősített adatkezelői feladatokat; az általa végzett tevékenység nem minősül olyan tartós átirányításnak, mely a megbízási díj iránti igényét megalapozná. Eshetőlegesen a két munkakör közötti illetménykülönbsétre lehetne jogosult, ugyanakkor az ORFK utasítás 1. mellékletének 1. pontja alapján a helyi szervnél betölthető munkakörök között e két munkakör azonos munkaköri kategóriába tartozik, ezért magasabb beosztás hiányában illetménykülönbszet nem keletkezik. Hangsúlyozta, hogy a felperes mindösszesen egy, a munkaköréhez nem tartozó feladatot látott el, amely számára többletterhelést nem jelentett; a megbízási díjra tehát erre figyelemmel sem tarthat alappal igényt. Az elsőfokú bíróság által megítélt megbízási díj mértékét eltúlzottnak találta. E körben a Kúria Kfv.37.732/2020/5. számú precedensképes határozatára hivatkozott. Önmagában az a körülmény, hogy a többletfeladatok több munkakörbe tartoznak, nem alapoz meg mindentől független igényt az 50%-nál magasabb mértékű megbízási díjra.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A Hszt. rendszerén belül a rendvédelmi alkalmazottak szolgálati jogviszonyának szabályozására 2019. február 1-jei hatállyal egy új jogállás keretében került sor, az adott alkalmazotti körre vonatkozó speciális foglalkoztatási szabályokkal. Az alperes ekkor került abba a helyzetbe, hogy a felperes megbízási díját meghatározza, és ekkor értékelhette az

újólág szabályozott jogviszonyra vonatkozó szabályok alapján, hogy a felperes addigi foglalkoztatását, az ellátandó feladatokat miként szándékozik díjazni. A munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. Ennek során a mérlegelés egyik szempontja lehet, hogy az adott többletfeladat több munkakörbe tartozik, mint ahogyan az is, hogy a munka milyen bonyolultságú, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye miként alakul, azt milyen gyakorisággal, mely többlettudás birtokában kell végrehajtani. Az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott jogszabályi előírások az alperes előtt ismertek voltak, számolnia kellett a joggyakorlat (pl. Mfv.II.10.179/2011/4.) alapján az olyan jogértelmezés lehetőségével, amelyet az elsőfokú bíróság ítélezése alapjául vett, s amelyet a Kúria – lényegét tekintve – tényállás-azonos ügyben megerősített.

[11] A Hszt. 288/B. § (1) bekezdése értelmében a rendvédelmi alkalmazott a rendvédelmi szerv hatékony működéséhez szükséges munkaszervezési okból beleegyezésével a munkaköréhez tartozó feladatok mellett más munkakörbe tartozó feladatokat láthat el (tartós átirányítás). A (2) bekezdés alapján tartós átirányítás időtartama legalább harminc nap, de legfeljebb egy év. A (3) bekezdés szerint a rendvédelmi alkalmazott a tartós átirányítás időtartamára havonta a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű megbízási díjra jogosult.

[12] E szabályok alapján az elsőfokú bíróság helyesen indult ki annak vizsgálatából, hogy a minősített adatkezeléssel kapcsolatban a felperesre bízott feladatok ellátását az ügykezelői munkakörbe tartozónak lehet-e tekinteni. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az ORFK utasításban – a konkrét munkaköri feladatok felsorolása nélkül, – de szerepel az, hogy az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv állományában a rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban foglalkoztatottak által milyen betölthető munkakörök merülhetnek fel. Ebből megállapíthatóan az ügykezelő és a minősített adatkezelő munkakörök önállóan léteznek, amiből az következik, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszköz értelmében az azokhoz tartozó feladatok is eltérőek. A felperes rendvédelmi igazgatási jogviszonya ügykezelő munkakör ellátására létesült, ehhez képest a munkaköri leírása a speciális feladatai között a minősített adatkezelésre vonatkozó feladatokat is tartalmazta, amelyek a minősített adatkezelői munkakörhöz tartozhatnak.

[13] A Hszt. 287/O. § (1) bekezdése szerint az igazgatási jogviszony kinevezéssel és annak elfogadásával létesül, a Hszt. 287/P. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a kinevezési okmányban a rendvédelmi alkalmazott munkakörét és meghatározott feladatkörét tartalmaznia kell.

[14] A Hszt. 287/P. § (4) bekezdése alapján a kinevezési okmányhoz csatolni kell – egyebek mellett – a rendvédelmi alkalmazott munkaköri leírását, amely azonban, mint a munkáltató egyoldalú nyilatkozata, a konszenzus alapján létrejött kinevezéstől eltérő munkaköri feladatokat nem tartalmazhat. Erre figyelemmel a rendvédelmi alkalmazottak igazgatási jogviszonyára is irányadó a hivatásos szolgálati jogviszonyban kialakult bírói gyakorlat, miszerint a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot

határozhat meg egy adott munkakörhöz rendelt, amely a munkakör keretei közé tartozik (Kúria Kf.III.45.041/2021/4.). A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kfv.VII.37.193/2020/8.). Jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör feladatainak ellátását. A munkakör meghatározása – a jogi normák keretei között – a munkáltató jogkörébe tartozik, ez azonban nem lehet parttalan (Kf.VIII.39.804/2021/4.).

[15] Mivel a fentiek szerint a minősített adatkezelés a felperes munkaköri leírásában szerepeltetése e feladatokat az ügykezelői munkakör részévé nem tette, ezek ellátásakor a felperes nem az ügykezelői, hanem más munkakörbe tartozó feladatokat végzett. Ez alapján a Hszt. 288/B. § (1) bekezdésében meghatározott tartós átirányítás megvalósulása megállapítható, amelynek ellentételezéseként a felperes a Hszt. 288/B. § (3) bekezdésének megfelelően megbízási díjra jogosult. E körben annak nem volt jelentősége, hogy a felperes a többletfeladatok ellátáshoz megfelelő képzettséggel és szaktudással rendelkezett-e, mivel az a feladatellátásnak alapvető feltétele, annak hiányában a többletfeladatok ellátására a felperes nem is lett volna utasítható. Kizárólag annak volt perdöntő jelentősége, hogy e többletfeladatok a felperes munkaköri feladatait képezték-e vagy sem.

[16] Az alperesnek a Hszt. 71. §-ával kapcsolatban kifejtett okfejtései nem helytállóak, a felperes jogviszonyára és az általa ellátott többletfeladatokra a Hszt. 288/B. §-ában meghatározott tartós átirányítás szabályait kellett alkalmazni. A tartós átirányítás megvalósulása szempontjából annak sincs relevanciája, hogy a felperes munkaidejének milyen hányadát töltötte ki a minősített adatkezelési feladatok ellátása, mivel a megbízási díj nem a munkaidővel, hanem a munkakörrel hozható összefüggésbe. Tartós átirányítás esetén a rendvédelmi alkalmazott akkor is jogosult megbízási díjra, ha a másik munkakörbe tartozó feladatokat a munkaidejében végzi, a jogosultság független a ráfordított munkaidő tartamától is.

[17] Az ítéltábla nem fogadta el az alperesnek – az összecszerűség vonatkozásában kifejtett – álláspontját, és e körben a Kúria Kfv.37.732/2020/5. számú precedensképes határozatának a perbeli esetre való alkalmazhatóságával kapcsolatos hivatkozását sem.

[18] A Hszt. 288/B. (3) bekezdése szerint a rendvédelmi alkalmazott a tartós átirányítás időtartamára havonta a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő mértékű megbízási díjra jogosult. A hivatkozott precedensképes kúriai határozat szerint ezt a szabályozást nem lehet akként értelmezni, hogy minden egyes ellátott munkakör után külön-külön jár a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő megbízási díj, mivel a tartós átirányítás nem az ellátandó munkakörök számához, hanem az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető. A megbízási díj azért jár, mivel a rendvédelmi alkalmazott az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez, és ezt a többletterhet a törvény a rendvédelmi illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatok tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. Ennek során a mérlegelés egyik szempontja lehet, hogy az adott többletfeladat több munkakörbe tartozik, mint ahogyan az is, hogy milyen

bonyolultságú a munka, annak milyen az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, milyen gyakorisággal, milyen többlettudás birtokában kell végrehajtani. Ettől eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában Önmagában azonban az, hogy a többletfeladatok több munkakörbe tartoznak, nem alapoz meg mindentől független igényt az 50%-nál magasabb mértékű megbízási díjra. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, és a rendvédelmi alkalmazott által elvégzett feladatokat egyedileg megvizsgálva lehet arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladat milyen mértékű megbízási díjat von maga után. A perbeli esetben az alperes az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta és a bizonyítékértékelést nem támadta. Ennélfogva irányadó az elsőfokú ítélet [54] bekezdésében megállapított tényállás, miszerint a felperes az ügykezelői munkakörbe tartozó feladatokat a munkaideje 20-30%-ában, míg a minősített adatkezelői feladatokat 70-80%-ában látta el. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság által – a rendvédelmi illetményalap 100%-ának megfelelő mértékű megbízási díj eltúlzottnak nem tekinthető.

[19] Az ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[20] Az ítéltábla a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdésére és 3. § (5) bekezdésére figyelemmel állapította meg, melynek során a felperes által felszámított költség összegét az ügy bonyolultságára, az általa benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel az elvégzett kamarai jogtanácsosi tevékenységgel arányban állónak ítélte.

[21] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes költségmentesség illeti meg, ezért a feljegyzett, az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított fellebbezési eljárási illetéket (108.220 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[22] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2025. február 18.

dr. Kecskés Zsófia s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Kincsesné dr. Szalai Kornélia s.k.

előadó bíró

dr. Farkas Ervin

bíró